

KESKI-POHJANMAAN
Kamari
ORKESTERI

pe / fre 12.3.2021 klo / kl. 19.00
Snellman-sali, Kokkola / Snellmanssalen, Karleby

VAPAUDESSA / I DET FRIA

Malin Broman,
viulisti-johtaja & solisti / violinist-dirigent & solist

Konsertti esitetään myös suoratoistona /
Konserten direktsänds även:
www.kamariorkesteri.fi

EINOJUHANI RAUTAVAARA (1928–2016)
Adagio celeste (1997/200)

BRITTA BYSTRÖM (1977–)
'Im Freien'
viululle ja jousille / för violin och stråkar
(kantaesitys / uruppförande, 2020)

JOHANNES BRAHMS (1833–1897)
(jousiorkesterisov. / stråkorkesterarr. L. Pulakka)
Jousikvintetto nro 2 G, op. 111 /
Stråkkvintett nr 2 G, op. 111
Allegro non troppo, ma con brio
Adagio
Un poco Allegretto
Vivace, ma non troppo presto

Einojuhani Rautavaara: Adagio Celeste

Einojuhani Rautavaaran luova toiminta voidaan jakaa toisistaan usein selkeästi erottuviin tyylijaksoihin. Eräs niistä sai alkunsa v. 1957, jolloin Rautavaara matkusti Sveitsiin opiskellakseen dodekafoniaa, eli 12-säveltekniikkaa Wladimir Vogel'in johdolla. Rautavaarasta tuli tämän Suomessa vielä suhteellisen uuden tekniikan fanaattinen kannattaja ja seuraavien kymmenen vuoden aikana hän sovelsi sen sellaisiin teoksiin kuin Praevariata orkesterille, ooppera Kaivos, Canto I ja II sekä kolmas ja neljäs sinfonia.

Mutta tunnusomaista Rautavaaralle on myös tietty kaksijakoisuus - onhan häneen liitetty sellaiset mainesanat kuten romantikko ja intellektuelli, kansalliskansanomainen ja esoteerikko tai, säveltäjän omien sanojen mukaan, "strukturealisti ja mystikko", ja siksi hänen kaikkein avantgardistisimmaltakin kaudelta voi löytää tiettyjä ristiriitaisia tyylipiirteitä. Esim. neljännen sinfonian ollessa ehkä dodekafonisin Suomessa koskaan sävelletty sinfonia esiintyy kolmannessa hämmästyttäviä yhtymäkohtia Bruckneriin, vaikkakin musiikki nojautuu 12-sävelriviin. Omaelämäkerrassaan Rautavaara on kuvaillut miten dodekafoninen sointimaailma sai yhä enemmän tonaalisia käännteitä: "Kaikki on kyllä edelleen samasta 12-sävelrivistä kotoisin, mutta tekniikka ei enää kaihda sellaisia funktioita ja tonaalisia sointuja..."

Rautavaaran laajaan tuotantoon kuuluu yli kymmenen teosta jousiorkesterille. Yksi niistä on *Adagio Celeste*, jonka Rautavaara sävelsi v. 2000. Kantaesityksensä teos sai kaksi vuotta myöhemmin Rautavaara-festivaalin yhteydessä Helsingissä. Ranskankielinen sana *céleste* tarkoittaa taivaallista tai jumalallista, ja ajatukset vievät luontevasti Rautavaaran myöhäistuotannon sellaisiin teoksiin kuin seitsemäs sinfonia alaotsikkoineen *Angel of Light* sekä muihin 'enkeliteoksiin' *Angels and Visitations* ja *Angel of Dusk*. Sävelkieleltään *Adagio celeste* on sukua Rautavaaran harppukonsertolle ja kahdeksannelle sinfonialle, molemmat niin ikään vuodelta 2000.

Einojuhani Rautavaara: Adagio Celeste

Einojuhani Rautavaaras skapande kan indelas i ofta rätt klart åtskiljbara stilfaser. En av dem är den som fick sin början då han år 1957 reste till Schweiz för att studera dodekafonin, dvs. 12-tonstekniken för Wladimir Vogel. Rautavaara blev en fanatisk anhängare av denna i Finland då ännu relativt nya teknik och tillämpade den under de därpåföljande tio åren i

sådana verk som *Praevariata* för orkester, operan *Gruvan*, *Canto I* och *II* för stråkar samt tredje och fjärde symfonin.

Men typiskt för Rautavaara är också en viss ambivalens - han har ju ofta tilldelats epitet som romantiker och intellektuell, nationellt-folklig och esoteriker eller, med tonsättarens egna ord, "strukturealist och mystiker" - och därför kan man också i hans mest avantgardistiska fas finna vissa motstridiga stildrag. Medan t.ex. fjärde symfonin är den kanske mest dodekafona symfoni som någonsin komponerats i Finland, finns det i den tredje nästan frapperande beröringspunkter med Bruckner, trots att musiken bygger på en 12-tonsrad. I sin självbiografi har Rautavaara beskrivit hur den dodekafona klangvärlden småningom fick alltmer tonala vändningar: "Allt bygger nog fortfarande på samma 12-tonsrad, men tekniken undviker inte mera tonartsfunktioner och tonala harmonier..."

Till Rautavaaras omfattande produktion hör över tio verk för stråkorkester. Ett av dem är *Adagio Celeste*, som Rautavaara komponerade år 2000. Sitt uruppförande fick verket två år senare i samband med en Rautavaara-festival i Helsingfors. Det franska ordet *céleste* betyder himmelsk eller gudomlig, och tankarna förs osökt till sådana verk i Rautavaaras sena produktion som sjunde symfonin med undertiteln *Angel of Light*, och andra 'änglaverk' som *Angels and Visitations* och *Angel of Dusk*. Till sitt tonspråk är *Adagio celeste* besläktad med Rautavaaras harpkonsert och åttonde symfoni, även de från år 2000.

Pehr Henrik Nordgren

Britta Byström: 'Im Freien' viululle ja jousille, (2020, kantaesitys)

Britta Byström aloitti musiikillisen taipaleensa trumpetinsoiton opinnoilla kunnallisessa musiikkikoulussa. Hän kiinnostui säveltämisestä teini-ikäisenä ja opiskeli sävellystä Tukholman kuninkaallisessa musiikki-korkeakoulussa mm. Pär Lindgrenin ja Bent Sørensenin johdolla vuosina 1995-2001.

Britta Byström on säveltänyt musiikkia useille erilaisille kokoonpanoille ja vaikka hänen sävellystuotantonsa painopiste onkin orkesterimusiikissa, löytyy hänen teoslistaltaan myös kamarimusiikkia, vokaalimusiikkia ja oopperaa. Byströmin teoksia ovat esittäneet mm. BBC Symphony Orchestra, Gürzenich-orkesteri, Detroit Symphony Orchestra ja Göteborgin sinfoniaorkesteri. Hänelle on omistettu säveltäjäviikonloppu

Tukholman Konserttitalossa ja hän on toiminut residenssisäveltäjänä Tukholman Berwald-salissa.

Byström on saanut useita palkintoja teoksistaan. Byströmin merkittävistä teoksista mainittakoon Detroit Symphony Orchestran ja James Gaffiganin kantaesittämä *Many, Yet One* (2016), sekä *Infinite Rooms* (2017) – kaksoiskonsertto viululle, kontrabassolle ja orkesterille (sävelletty Malin Bromanille ja Rick Stotjinille). *Invisible Cities* -levy, johon sisältyi kolme Byströmin orkesteriteosta, sai osakseen suurta arvostusta niin ruotsalaisessa kuin myös kansainvälisessä mediassa ja oli Grammis-ehdokkaana 2015. Kamariooppera *Gállabártnit* kantaesitettiin marraskuussa 2019 Torontossa *Soundstreams* -nykymusiikin foorumissa. Samana vuonna kantaesityksensä sai *To every thing there is a season* viululle ja naiskuorolle Utrechtin International Chamber Music Festivalilla, solistina Janine Jansen.

Byströmin teoksissa sointi ja musiikin resonanssin herkkätunteinen kokeminen on erityishuomion kohteena tavalla, jota voisi luonnehtia impressionistiseksi. Byström on ollut Ruotsin kuninkaallisen musikaalisen akatemian jäsen vuodesta 2016.

Byström kertoo kantaesityksestä seuraavasti: ”Sävelsin 'Im Freien' (Vapaudessa) covid-19-pandemian ensimmäisinä kuukausina. Kuten monet muut, istuin lähestulkoon koko ajan sisätiloissa, maailman ollessa 'lockdownissa' ympärilläni. Vaikkakin konserttielämä oli tauolla, ajattelin itse musiikin olevan koko ajan vapaudessa, paljaan taivaan alla. Ruotsinkielinen muotoilu *i det fria* viittaa myös ulkona olemiseen, vaikkakin kirjaimellinen tarkoitus on vapaassa tilassa oleminen, vangittuna olemisen vastakohta. Se vie ajatukset siihen, että vapaus löytyy ulkoa, ja vankeus sisätiloista. Teokseen muotoutui sen lisäksi, omasta mielestäni, pastoraalinen tunnelma, paljon soittoa vapailla kielillä – ikään kuin musikaalinen ulkoretki.

Teos hakee inspiraatiota perinteisestä länsiafrikkalaisesta musiikista (missä muuten koko musiikkikulttuuri sijoittuu ulkoilmaan!): niin eri rumpurytmeistä kuin myös kora-kielisoittimella soitetusta musiikista. Jousiorkesteri muodostuu paikoin eräänlaiseksi rumpusektioksi, jossa musiikillinen kuvio syntyy jokaisen henkilökohtaisesta kontribuutiosta. Ja paikoin orkesteri muuttuu jättimäiseksi, näppäileväksi koraksi, jossa joka jousisoitin toimii muutamana kokonaisuuden kielenä. Tämän lisäksi meillä on solisti, joka vapaimpana kaikista leijailee orkesterin mosaiikin yllä. Tämä on neljästoista (!) Malin Bromanille säveltämä teokseni, ja se on monella tapaa inspiroitunut hänen tavastaan soittaa. Vaikkakin teos on

tarkoin harjoiteltu, hän saa sen kuulostamaan hetkessä syntyneeltä - kokonaan vapaana. Minulle säveltäjänä tämä on joka kerta ihme.

Lopuksi pieni kuriositeetti: Malin Bromanin nimi antaa ainoastaan vähän materiaalia musikaaliselle anagrammille: siitä löytyvät vain nuotit a-b-a. Mutta olen silti tehnyt tästä sävelaiheen!

Britta Byström: 'Im Freien' för violin och stråkar (2020, uruppförande)

Britta Byström fick sin första musikaliska skolning som trumpetlev i Kommunala Musikskolan i Sundsvall. I tonåren började hon komponera musik och studerade vid kompositionsutbildningen vid Musikhögskolan i Stockholm för bl.a. Pär Lindgren och Bent Sørensen åren 1995-2001.

Britta Byström har komponerat för de flesta besättningar och sammanhang: kammarmusik, vokalmusik och opera, men tonvikten har legat på orkestermusik. Hennes musik har spelats av bland många andra BBC Symphony Orchestra, Gürzenich-orkestern, Detroit Symphony Orchestra och Göteborgs Symfoniker. Hon har tillägnats en tonsättarweekend i Konserthuset i Stockholm och har i Berwaldhallen varit både "spring composer" och "tonsättare i fokus".

Byström har fått många utmärkelser för sin musik. Bland hennes verk kan nämnas exempelvis Many, Yet One (2016), som uruppfördes av Detroit Symphony Orchestra och James Gaffigan och Infinite Rooms (2017) – en dubbelkonsert för violin, kontrabas och orkester skriven för solisterna Malin Broman och Rick Stotijn. CD:n Invisible Cities, med tre av Byströms orkesterverk, fick högsta betyg i både svensk och internationell press och nominerades till en Grammis 2015. Kammaroperan Gállábártnit fick i november 2019 en bejublade premiär på ny musik-scenen Soundstreams i Toronto. I december samma år uruppfördes To every thing there is a season för violin och damkör av Janine Jansen vid International Chamber Music Festival, Utrecht.

Britta Byströms musik uppvisar en särskild omsorg om klangen, en känslighet för musikens resonans som skulle kunna kallas impressionistisk. Sedan 2016 är Byström ledamot av Kungl. Musikaliska Akademien.

Byström berättar om verket: "'Im Freien' (I det fria) skrevs under covid-19-pandemins första månader. Som så många andra satt jag inomhus mest hela tiden, med en värld i 'lockdown' omkring mig. Men även om konsertlivet stängts ner tänkte jag på själva musiken som alltjämt varande

ute i det fria, under bar himmel. Det svenska uttrycket 'i det fria' betyder kort och gott 'utomhus', men den bokstavliga innebörden är att man befinner sig i ett fritt tillstånd, i motsats till fängslat. Det för tanken till att det fria finns utomhus, medan fångenskapen finns inomhus. Musiken fick dessutom, tyckte jag, en pastoral stämning, med mycket spel på lösa strängar i stråkinstrumenten – en sorts musikalisk utflykt i det gröna.

Verket hämtar också inspiration från traditionell västafrikansk musik (för övrigt en hel musikkultur som försiggår utomhus!), både från olika trumrytmer och från musik som spelas på stränginstrumentet kora. Stråkorkestern formas stundtals till ett slags trumgrupp, där ett musikaliskt mönster uppstår genom att var och en bidrar med sin lilla insats. Och stundtals förvandlas den till en jättelik, knäppande kora, där varje stråkinstrument utgör några strängar av helheten. Till detta har vi solisten, som friast av alla seglar över orkesterns mosaik. Detta är det fjortonde (!) verk jag skrivit för Malin Broman, och det är på många sätt inspirerat av hennes sätt att spela. Även om musiken är minutiöst inövad får hon den att låta som om den uppstår i stunden – alldeles fri. För mig som tonsättare är detta varje gång ett mirakel.

Slutligen, lite kuriosita: Malin Bromans namn är ett ganska påvert material för ett musikaliskt anagram: vi finner tonerna a-b-a. Men, jag har dock gjort ett litet motiv av detta!

Britta Byström

Johannes Brahms: Jousikvintetto nro 2 G-duuri, op. 111

Vahva itsekritiikki hallitsi Johannes Brahmsin luovaa toimintaa hänen säveltäjänuransa alusta alkaen. Hän ei esim. mielellään halunnut ryhtyä kirjoittamaan teoksia, jotka hänen mielestään kuuluivat hänelle vielä sopimattomaan lajiin. Sinfonia oli pitkään juuri tällainen laji. Ensimmäisen sinfoniansa hän sai valmiiksi vasta 43-vuotiaana - sen ensimmäiset luonnokset hän oli tehnyt jo yli kaksikymmentä vuotta aikaisemmin! Kamarimusiikin alalla hän tunsu sitä vastoin olevansa kuin kotonaan, ehkä osittain korostetun lyyrisen taiteellisen luonteenlaatunsa ansiosta.

Brahmsin teosluettelo sisältää kamarimusiikin alalta 2 jousisekstettoja, 2 jousikvintettoja, pianokvinteton, kvinteton klarinetille (tai alttoviululle) ja jousikvartetolle, 3 jousikvartettoa, 3 pianokvartettoa, 3 pianotrioja, trion pianolle, viululle ja käyrätorvelle, trion pianolle, klarinetille (tai alttoviululle) ja sellolle, 3 viulusonaattia, 2 sellosonaattia ym. Laadullisesti Brahmsin

kamarimusiikkituotanto on hämmästyttävän tasainen, ehkä tuloksena hänen itsekriitikistään ja pyrkimyksestään täydellisyyteen - esim. pianotriostaan op. 8 hän teki uuden laitoksen 35 vuotta teoksen syntymisen jälkeen.

Suurimman osan kamarimusiikkiteoksistaan Brahms sävelsi 1860-luvulla sekä 1880-90-luvuilla. Välikautena sinfoniat olivat hänelle keskeisimpiä. *Jousikvintetto nro 2 G-duuri op. 111* juontaa oikeastaan juurensa 1860-luvulta, vaikka se syntyi vasta v. 1890. Vuonna 1862 Brahms nimittäin lähetti Clara Schumannille kolme ensimmäistä osaa jousikvintetostaan, josta tämä oli mielissään. Brahms kuitenkin hylkäsi käsikirjoituksen, koska hänen ystävänsä, viuluvirtuosi Joseph Joachim hiukan arvosteli kvinteton sointiasua, todennäköisesti kahden sellon yhdistelmästä johtuen. Kaksikymmentä vuotta myöhemmin Brahms palasi jousikvintettomuotoon ja sävelsi kvintettonsa F-duuri op. 88, nyt kahden alttoviulun kanssa. Toisessa kvintetossaan G-duuri op. 111 Brahms käytti samaa soitinyhdistelmää: kaksi viulua, kaksi alttoviulua, sello.

Jousikvintetosta op. 111 olisi - Brahmsin itsensä mukaan - tuleva hänen jäähyväisensä toiminnalleen säveltäjänä. Onneksi näin ei käynyt - kvinteton jälkeen syntyivät vielä mm. Fantasiat pianolle op. 116 ja Klavierstücke op. 118 ja 119 sekä kaksi klarinetti (alttoviulu) -sonaattia op. 120. Mikäli Brahms todellakin oli ajatellut kvintettoaan 'jäähyväisteokseksi', voi ihmetellä sen kaikkea muuta kuin alakuloista tunnelmaa. Sitä paitsi ensimmäisen osan johdanto rakentuu luonnoksiin, jotka oli tarkoitettu tulevaa viidettä sinfoniaa varten. Valssinomaisten ainesten lomassa voidaan ensimmäisessä osassa todellakin havaita tiettyä sinfonista leveyttä, esim. sellon esittämässä teemassa.

Muunnelmamuotoon kirjoitettua toista osaa Brahmsin 'hovikriitikko' Joachim kuvaili "syvällisenä, lyhytsanaisena adagiona". Finaali muistuttaa csardasta. Kenties Brahms tässä muisteli nuoruusvuosiaan ja yhteisiä konserttikiertueitaan unkarilaisen viulistin Eduard Reményin kanssa, joka silloin oli esitellyt hänelle maanmiehensä Joseph Joachimin.

Johannes Brahms: Stråkkvintett nr 2 G-dur, op. 111

Johannes Brahms skapande verksamhet dominerades från allra första början av en mycket stark självkritik. Han ville t.ex. ogärna ta itu med verk som tillhörde en genre som han inte ännu ansåg sig behärska. Symfonin var länge just en sådan genre. Sin första symfoni fullbordade han först som 43 år gammal - de första utkastet till den hade han gjort redan över tjugo år tidigare! På kammarmusikens område tycks han däremot ha känt

sig mer hemma, kanske delvis på grund av sitt utpräglat lyriska konstnärliga sinnelag.

Brahms verkförteckning inom kammarmusiken omfattar 2 stråksextetter, 2 stråkkvintetter, en pianokvintett, en kvintett för klarinett (eller altviolin) och stråkkvartett, 3 stråkkvartetter, 3 pianokvartetter, 3 pianotriön, en trio för piano, violin och valthorn, en trio för piano, klarinett (eller altviolin) och cello, 3 violinsonater, 2 cellosonater mm. Hela Brahms kammarmusikproduktion är kvalitetsmässigt förbluffande jämn, kanske som ett resultat av hans självkritik och strävan till fullkomning - t.ex. pianotriön op. 8 reviderade han 35 år efter dess tillkomst.

Största delen av sina kammarmusikverk komponerade Brahms på 1860-talet och 1880-90 -talen. Däremellan var symfonierna viktigast för honom. Stråkkvintetten op. 111 går egentligen tillbaka till 1860-talet, fastän den komponerades först år 1890. År 1862 sände nämligen Brahms Clara Schumann de tre första satserna av en stråkkvintett, som hon uttryckte sitt gillande för. Det behövdes bara att violinvirtuosen, Brahms vän Joseph Joachim, en aning kritiserade kvintettens klangdräkt - antagligen beroende på kombinationen med två cellon - för att Brahms skulle lägga sitt manuskript å sidan. Tjugo år senare återkom Brahms till stråkkvintettformen och komponerade sin kvintett i F-dur op. 88, nu med två altviolin. I sin andra kvintett i G-dur op. 111 använde Brahms samma instrumentkombination: två violiner, två altviolin, en cello.

Stråkkvintetten nr. 2 G-dur op.111 skulle bli - enligt Brahms själv - hans farväl till aktiviteten som tonsättare. Så kom det lyckligtvis inte att bli - efter kvintetten tillkom ännu bl.a. Fantasierna för piano op. 116 och Klavierstücke op.118 och 119 samt de två klarinett (altviolin) -sonaterna op. 120. Om Brahms verkligen hade tänkt sig kvintetten som ett 'avskedsverk' kan man förvåna sig över dess allt annat än melankoliska stämning. Dessutom bygger inledningen till första satsen på skisser till en avsedd kommande femte symfoni. Vid sidan av de något valsartade elementen kan man i första satsen faktiskt finna en viss symfonisk bredd, såsom t.ex. i det av cellon framförda temat.

Andra satsen, som bygger på variationsformen, beskrevs av Brahms 'hovkritiker' Joachim som " ett djupt, koncist adagio". Finalen har csardas-karaktär. Kanske Brahms här mindes sina ungdomsår och de gemensamma konsertturnéerna med den ungerske violinisten Eduard Reményi, som då hade introducerat honom för sin landsman Joseph Joachim.

Pehr Henrik Nordgren

Viulisti **Malin Broman** on paitsi kysytty viulusolisti, taiteellinen johtaja, kamarimuusikko ja opettaja myös suosittu viulisti-johtaja ('orchestral leader').

Malin Broman on saavuttanut menestystä sekä solistina että kamarimuusikkona. Hän on perustajajäsen nimekkäässä Kungsbacka-pianotriossa, jonka esiintymisareenoina ovat olleet muun muassa New Yorkin Carnegie Hall, Amsterdamin Concertgebouw, Wienin Konzerthaus, Kölnin ja Berliinin Philharmonie -salit. Vuosina 2004–2010 hän oli niin ikään nimekkään ja paljon levyttäneen Nash Ensemblen jäsen. Yhtyeen riveissä hän myös debytoi BBC:n Promseilla. Bromanin tuorein kokoonpano on Euroopan parhaimmista kamarimuusikoista koostuva Stockholm Syndrome Ensemble, jonka perustajiin hän kuuluu. Pianistimiehensä Simon Crawford-Phillipsin kanssa Broman esiintyy säännöllisesti duona.

Broman on vuodesta 2008 työskennellyt Ruotsin radion sinfoniaorkesterin 1. konserttimestarina, jossa hänen vahvuutensa sekä solistina että kamarimuusikkona yhdistyvät. Tämän tehtävän menestyksekkään hoitamisen myötä Bromania onkin nähty vierailevana konserttimestarina useiden nimekkäiden orkestereiden riveissä, joista mainittakoon London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe sekä Mahler Chamber Orchestra.

Vuonna 2002 Malin vastaanotti palkinnon Hallandin kunnan akatemialta työstään musiikin saralla ja vuonna 2008 hänet valittiin Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian jäseneksi. Tällä hetkellä hän toimii alttoviulunsoiton professorina Edsbergin musiikki-instituutissa Tukholmassa.

Malin Broman on levyttänyt yli 30 albumia, muun muassa levymerkeille Hyperion, NAXOS, BIS ja Channel Classic. Hän soittaa Järnåker-säätiön ystävällisesti lainaamalla Stradivarius-viululla vuodelta 1709 sekä Bajoni-alttoviululla vuodelta 1861.

Broman on toiminut ruotsalaisen Musica Vitae -kamariorkesterin taiteellisena johtajana vuodet 2015–2020. Hän aloitti Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteellisena johtajana syksyllä 2019.

Violinisten **Malin Broman** är efterfrågad förutom som solist, konstnärlig ledare, kammarmusiker och lärare även som violinist-ledare ('orchestral leader').

Broman är meriterad både som solist och kammarmusiker. Hon är grundande

medlem av ansedda Kungsbacka-pianotrion, som uppträtt bl.a. i Carnegie Hall (New York), Konzerthaus (Wien) och Philharmonie-salarna i Köln och Berlin. Under åren 2004–2010 var hon även medlem av Nash Ensemble, med vilken hon gjorde sin BBC Proms -debut. Broman är även grundande medlem av Stockholm Syndrome Ensemble, som består av några av de främsta kammarmusikerna i Europa. Med sin pianistmake Simon Crawford-Phillips uppträder Broman regelbundet som duo.

Sedan januari 2008 är Malin Broman anställd som 1:e konsertmästare i Sveriges Radios Symfoniorkester, där hennes styrkor som solist och kammarmusiker enas. Till följd av detta har hon även inbjudits att leda ansedda orkestrar som t.ex. London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe och Mahler Chamber Orchestra.

År 2002 mottog hon pris av Hallands Akademi för sina uppmärksammade insatser inom musiken och 2008 valdes hon in som ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien. Sedan hösten 2008 är Malin violaprofessor vid Edsbergs Musikinstitut i Stockholm.

Malin Broman har spelat in över 30 album bl.a. för skivbolagen Hyperion, NAXOS, BIS och Channel Classic. Hennes instrument är en Stradivarius-violin från år 1709 och en Bajoni-altviolin från år 1861, bägge vänligen utlånade av Järnåker-fonden.

Broman fungerade som konstnärlig ledare för den svenska kammarorkestern Musica Vitae åren 2015–2020. Hon inledde sitt arbete som Mellersta Österbottens Kammarorkestrets konstnärliga ledare hösten 2019.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavaramerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteissointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on rakentunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta

nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vieraillee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikkona ja musiikin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

Mellersta Österbottens Kammarorkester (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända finländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runt om i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

Muusikot / Musiker

I Viulu / I Violin

Reetta Kataja
Reijo Tunkkari
Matti Vanhamäki
Kati Niemelä
Andrei Sytchak

II Viulu / II Violin

Teija Pääkkönen
Annica Brännkärr
Saana Parviainen
Sanna Kokko
Maria Pulakka

Alttoviulu / Altviolin

Hanna Pakkala
Ari Hanhikoski
Inkeri Halmio-Hanhikoski
Anna-Leena Kangas
Max Nyman (*Brahms*)
Rosa Parada (*Brahms*)

Sello / Cello

Janne Virkkala
Lauri Pulakka
Ulla Lampela

Kontrabasso / Kontrabas

Oskari Hannula
Eero Marttila

Konserttikävijän toimintaohje covid-19-pandemian aikana (päiv. 03/21)

1. Ethän tule sairaana konserttiin – ostetun lipun saat vaihdettua, jos satut sairastumaan.
2. Desinfioithan kätesi konserttisalille tullessasi.
3. Voit ottaa ulkovaatteet mukaasi saliin.
4. Keski-Pohjanmaalla on tällä hetkellä vahva maskisuositus. **KÄYTÄTHÄN MASKIA TAI VISIIRIÄ KONSERTISSA.**
5. Nykyisten rajoitusten mukaan yleisössä saa tällä hetkellä olla 20 kuulijaa. Salin paikat ovat tällä hetkellä numeroimattomia.
6. Huomioithan, että useimmissa konserteissa salin valkokankaalla alkaa konsertti-intro klo 18.30 ja toivottavaa on, että salissa liikutaan paikoille mahdollisimman huomaamattomasti.
7. Lyhyen väliajan aikana (10 min.) esitetään osassa konserteista konsertti-intron jatko-osa valkokankaalta. Yleisöä pyydetään pysymään paikoillaan, mikäli mitään muuta pakottavaa tarvetta ei ole.
8. Huomioithan että konsertti lähetetään myös suoratoistona orkesterin YouTube-kanavan kautta.
9. Pidäthän turvavälit (väh. 2 m) kaikissa tilanteissa.
10. Huomioithan, että orkesterilämpöön ja yleisölämpöön välinen ovi on lukittuna turvallisuussyistä. Ethän mene myöskään konsertin jälkeen esiintyjien tiloihin.
11. Nauti (turvallisesta) konserttielämyksestä!

Konsertpraxis under covid-19 -pandemin (uppdät. 03/21)

1. Gå inte på konsert ifall du är sjuk – du kan byta din konsertbiljett ifall du insjuknar.
2. Desinficera dina händer då du kommer till konsertsalen.
3. Du kan ta med dig dina ytterkläder i konsertsalen.
4. Det råder stark rekommendation om användning av ansiktsmask i Mellersta Österbotten. **ANVÄND MASK ELLER VISIR UNDER KONSERTEN.**
5. Enligt nuvarande restriktioner får sammanlagt 20 personer befinna sig i publiken samtidigt. Sittplatserna är för tillfället onummerade.
6. Under de flesta konserter visas konsert-introt kl. 18.30 på filmduken i konsertsalen. Det är önskvärt att man förflyttar sig till sin plats så ljudlöst som möjligt.
7. Under den korta pausen (10 min) visas konsert-introts fortsättning på filmduken (gäller de flesta konserter). Publiken ombeds att sitta kvar på sina platser i mån av möjlighet.
8. Observera, att konserten även sänds direkt via orkesterns YouTube-kanal.
9. Håll säkerhetsavståndet på minst 2 m i alla situationer.
10. Observera, att dörren mellan publikfoajén och orkesterns foajé tillsvidare hålls låst av säkerhetsskäl. Besök inte orkesterns utrymmen heller efter konserten.
11. Njut av en trygg konsertupplevelse!

MELLERSTA ÖSTERBOTTENS

Kamma
ORKESTER

KOKKOLAN KAUPUNKI
KARLEBY STAD

SKPO

 TYÖPLUS
Terveyden ja työhyvinvoinnin edistäjä
För hälsa och välmående i arbetslivet

 OP Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

 BOLIDEN

 KPK
YHTIÖT